

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- storyמעשה-	statement-מימרא ♣ קושיא- challengeשאלה- questionתירוץ- answerראיה- proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנחה שחסרה קודם קמיצה - ר' יוחנן אמר: יביא מתוך ביתו וימלאנה	איתמר: [רבי יוחנן]											♣
לא יביא מתוך ביתו וימלאנה.	ריש לקיש:											♣
ר' יוחנן אמר מביא מתוך ביתו וימלאנה, קמיצה קבעה ליה	[רבי יוחנן]											■
ריש לקיש אמר לא יביא מתוך ביתו וימלאנה, קדושת כלי קבעה ליה.	[ריש לקיש]											■
חסר הלוג אם עד שלא יצק - ימלאנו	איתביה ר' יוחנן לרשב"ל:											♣
תיובתא.												■
איתמר: שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה - רבי יוחנן אמר: מקטיר קומץ עליהן	איתמר: [רבי יוחנן]											♣
אין מקטיר קומץ עליהן.	ריש לקיש:											♣
אליבא דר' אליעזר כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דר' יהושע:												■
נטמאו שיריה, נשרפו שיריה, אבדו שיריה, כמדת ר' אליעזר - כשרה	דתנן: [רבי אליעזר]											♣
כמדת רבי יהושע - פסולה	[רבי יהושע]											♣
מאן דפסל - כר' יהושע												■
ומאן דמכשר - עד כאן לא אמר רבי יהושע התם אלא דלא אישתייר, אבל היכא דאישתייר אפי' ר' יהושע מודה ליה												■
כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהם כזית בשר או כזית חלב - זורק הדם, כחצי זית בשר כחצי זית חלב - אינו זורק את הדם ובעולה, אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שבעולה כולה כליל, ובמנחה, אף על פי שכולה קיימת - לא ירוק.	דתניא, רבי יהושע:											■
מנחה מאי עבידתה?												♣
מנחת נסכים, ס"ד אמינא: הואיל ובהדי זבח אתיא כי גופיה דזבח דמיא, קמ"ל.	רב פפא:											!
ומאן דפסל?												♣
שאני הכא, דאמר קרא: (ויקרא ו) והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה, המנחה - עד דאיתא לכולה מנחה לא יקטיר.	[ריש לקיש]											!
ואידך?												♣
מן המנחה - מנחה שהיתה כבר.	[רבי יוחנן]											!
עד שלא פרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין, ואם משפרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין	איתביה ר' יוחנן לריש לקיש:											■
לא פרקה ממש, אלא כיון שהגיע זמנה לפרק ואע"פ שלא פירקה	ואמר רבי אלעזר:											■
הא מני? רבי אליעזר היא.	א"ל: [ריש לקיש]											!
אנא אמינא לך משנה שלימה, ואמרת לי את רבי אליעזר, אי ר' אליעזר, מאי איריא נפרס? אפי' שרוף ואבוד נמי מכשר	א"ל: [רבי יוחנן]											♣
אישתיק.	[ריש לקיש]											○
ואמאי שתק? לימא ליה: צבור שאני, הואיל ואישתרי טומאה לגבייהו, אישתרי נמי חסרות												♣
זאת אומרת: החסרון כבעל מום דמי, ואין בעל מום בצבור.	רב אדא בר אהבה:											!
יטיב רב פפא וקאמר להא שמעתא.												○

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מי לא עסקינן דרבי יוחנן וריש לקיש במנחת העומר דציבור היא? ופליגי.	רב יוסף בר שמעיה לרב פפא:											!	◇
(ויקרא ב) מסלתה - שאם חסרה כל שהוא פסולה, (ויקרא ב) משמנה - שאם חסרה כל שהוא פסול	רב מלכיו: תנא חדא:												⚡ ◇
והנותרת מן המנחה - פרט למנחה שחסרה היא ושחסר קומצה ושלא הקטיר מלבונתה כלום	ותניא אידך:												⚡ ◇
תרי קראי בחסרות למה לי? לאו חד למנחה שחסרה קודם קמיצה, וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, ותיובתא דר' יוחנן בתרוייהו													⚡ ◇
לא, חד למנחה שחסרה קודם קמיצה, דאי מביא מביתו וימלאנה אין, ואי לא - לא וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, דאע"ג דמקטיר קומץ עליהו, אותן שירים אסורים לאכילה													! ◇
לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהו, אותן שירים מה הן באכילה?	דאיבעי להו:												! ◇
אמר קרא: והנותרת, ולא הנותרת מן הנותרת	זעירי:												! ◇
מהמנחה, מנחה שהיתה כבר.	רבי ינאי:												! ◇
קמץ בשמאל וכו'.													■ <
מנא הני מילי?													^
דאמר קרא: (ויקרא ט) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה, כף זה אינו יודע מהו, כשהוא אומר: (ויקרא יד) ולקח הכהן מלוג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית, כאן שמאלית, הא כל מקום שנאמר כף אינו אלא ימין.	רבי זירא:												! ◇
והא מיבעי ליה לגופיה													⚡
שמאלית אחרינא כתיב.													! ◇
ואימא: אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות													⚡ ◇
שמאלית אחרינא כתיב, כאן שמאלית ואין אחר שמאלית.													! ◇
ואימא: אדרבה, מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית													⚡ ◇
ארבעה שמאלית כתיבי, תרי בעני ותרי בעשיר.													! ◇
על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב למה לי?	רבי ירמיה לרבי זירא:												^ ◇
חד להכשיר צדדיו, וחד לפסול צידי צדדיו.	[רבי זירא]												! ◇
(ויקרא יד) על דם האשם, על מקום דם האשם למאי אתו?													^ ◇
הני צריכי, אי כתב רחמנא על דם האשם, הוה אמינא: איתיה אין, נתקנה לא, כתב רחמנא על מקום ואי כתב רחמנא על מקום, הוה אמינא: דוקא נתקנה, אבל איתיה - אימא הוי חציצה, קמ"ל													! ◇
מאחר דכתיב על דם האשם ועל מקום דם האשם, וכתיבא ימנית בדם, על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב בשמן דמצורע עשיר ועני למה לי?	רבא:												⚡ ◇
יד יד לקמיצה רגל רגל לחליצה, אוזן אוזן לרציעה.	אלא אמר רבא:												! ◇
שמאלית דעשיר למאי אתא?													⚡ ◇
ליפסול ימין דכהן במצורע, שלא תאמר: ומה במקום שלא נתרבתה שמאל נתרבתה ימין, במקום שנתרבתה שמאל אינו דין שנתרבתה ימין.	רב שישא בריה דרב אידי:												! ◇
ואידך שמאלית ויד ורגל ימנית דעני למאי אתא?													⚡ ◇
כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	לכדתנא דבי ר' ישמעאל:												! ◇
כל מקום שנאמרה אצבע וכהונה - אינה אלא ימין.	רבה בר בר חנה אמר ר' שמעון בן לקיש:												■ ◇

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ♣ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
קס"ד אצבע וכהונה בעיניו, כדכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו, וגמר ממצורע, דכתיב: (ויקרא יד) וטבל הכהן את אצבעו הימנית												■
הרי קמיצה דלא כתיבא בה אלא כהונה												⚡
קמץ בשמאל פסול	ותנו:											■
או אצבע או כהונה.	רבא:											⚡
הרי הולכת אברים לכבש דכתיב בהו כהונה, דכתיב: (ויקרא א) והקריב הכהן את הכל המזבחה	אמר ליה אביי:											⚡
זו הולכת אברים לכבש	ואמר מר:											■
הרגל של ימין בשמאל ובית עורה לחוץ	ותנו:											⚡
כי אמר' או אצבע או כהונה - בדבר המעכב כפרה.												!
והרי קבלה דדבר המעכב כפרה הוא וכתב בה כהונה, דכתיב: (ויקרא א) והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם - זו קבלת הדם												⚡
קבל בשמאל - פסל	ותנו: [רבנן]											⚡
מכשיר	רבי שמעון:											⚡
לר' שמעון קאמרת? ר"ש תרתי בעי.												!
ומי בעי רבי שמעון תרתי?												⚡
כל מקום שנאמרה יד - אינה אלא ימין, אצבע - אינה אלא ימין	והתניא, רבי שמעון:											⚡
אצבע לא בעיא כהונה, כהונ' בעי' אצבע.												!
אלא כהן למה לי?												⚡
בכהונו.												!
והרי זריקה דלא כתב ביה אלא כהונה												⚡
זרק בשמאל - פסול	ותנו:											⚡
ולא פליג ר' שמעון												■
פליג בברייתא	אביי:											!
קבל בשמאל - פסול	דתניא: [רבנן]											■
מכשיר	רבי שמעון:											■
זרק בשמאל - פסול	[רבנן]											■
מכשיר.	רבי שמעון:											■
ואלא הא דאמר רבא: יד יד לקמיצה, למה לי? מכהונה נפקא												⚡
חד לקומץ, וחד לקידוש קומץ.												!
לרבי שמעון דלא בעי קידוש קומץ, ולמאן דאמר נמי דבעי קידוש קומץ לר' שמעון ובשמאל אכשורי מכשר, יד יד דרבא למה לי?												⚡
אי לקמיצה גופה אליבא דר' שמעון												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מד' יהודה בריה דר' חייא נפקא												י
מאי טעמא דר'ש? דאמר קרא: (ויקרא ו) קדש קדשים היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם	דאמר ר' יהודה בריה דר' חייא:											י
לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואמר רבי שמעון שלא יהא קרבנו מהודר, כי קמיץ לה נמי בשמאל תתכשר, קמשמע לן.												י
קמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה - פסול.												י
כל הני למה לי?												יא
צריכא, דאי תנא צרור, משום דלאו בת הקרבה היא, אבל מלח דבת הקרבה היא אימא תתכשר ואי תנא מלח, דלא איקבע בהדי מנחה מעיקרא, אבל לבונה דאיקבע בהדי מנחה מעיקרא אימא תתכשר, קמ"ל.												יא
מפני שאמרנו: הקומץ החסר או היתר - פסול.												יא
מאי איריא משום חסר ויתר? ותיפוק ליה משום חציצה												יא
מן הצד.	רבי ירמיה:											יא
כיצד קומצין?	אביי לרבא:											יא
כדמצי אינשי.	אמר ליה: [רבא]											יא
זו זרת, זו קמיצה, זו אמה, זו אצבע, זו גודל	איתיביה:											יא
אלא להשוות.												יא
היכי עביד?												יא
חופה שלש אצבעותיו עד שמגיע על פס ידו וקומץ.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											יא
מלא קומצו - יכול מבורץ? ת"ל: בקומצו אי בקומצו, יכול בראשי אצבעותיו? ת"ל: מלא קומצו, הא כיצד? חופה שלש אצבעותיו על פס ידו וקומץ, במחבת ובמרחשת, מוחק בגודלו מלמעלה ובאצבעו קטנה מלמטה, וזו היא עבודה קשה שבמקדש.	תניא נמי הכי:											יא
זהו ותו לא? והאיכא מליקה והאיכא חפינה												יא
אלא, זו היא אחת מעבודות קשות שבמקדש.												יא
פשיטא לי, מלא קומצו כדמצי אינשי.	רב פפא:											יא
קמץ בראשי אצבעותיו, מאי? מן הצדדין, מאי? ממטה למעלה, מאי?	בעי רב פפא:											יא
תיקו.												יא
פשיטא לי, מלא חפניו כדחפני אינשי.	רב פפא:											יא
חפן בראשי אצבעותיו, מהו? מן הצדדין, מהו? חפן בזו ובזו וקרנן זו אצל זו, מהו?	בעי רב פפא:											יא
תיקו.												יא
דבוקיה לקומץ בדפניה דמנא, מאי? תוך כלי בעינן והאיכא, או דלמא הנחה בתוכו בעינן וליכא?	בעי רב פפא:											יא
תיקו.												יא
הפכיה למנא ודבוקיה לקומץ בארעיתא דמנא, מאי? הנחה בתוכו בעינן והאיכא, או דלמא כתיקנו בעינן וליכא?	בעי מר בר רב אשי:											יא
תיקו.												יא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator																								
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ					
כיצד הוא עושה? פושט את אצבעותיו על פס ידו.																					■	■	יא.			
ריבה שמנה, חסר שמנה, חסר לבונה - פסולה.																							■	יא.		
היכי דמי ריבה שמנה?																						^	◇	יא.		
כגון שהפריש לה שני לוגין.	רבי אלעזר:																						!	◇	יא.	
ולוקמה כגון דעריב בה שמן דחולין ושמן דחבירתה																							?		יא.	
וכי תימא, שמן דחולין ושמן דחבירתה לא פסל																							!		יא.	
אלא מעתה, מנחת חוטא דפסל בה שמן היכי משכחת לה? אי דידה - הא לית לה, אי דחולין דחבירתה - הא אמרת: לא פסל	מתקיף לה רב זוטרא בר טוביה:																						?		יא.	
ור' אלעזר?																							?		יא.	
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא דחולין דחבירתה דפסיל, אבל הפריש לה שני לוגין, הואיל והאי חזי לי' והאי חזי לי' - אימא לא ליפסיל, קמ"ל.	[רבי אלעזר]																						!	◇	יא.	
ומנא ליה לר' אלעזר הא?																							?		יא.	
מתני' קשיתיה, מאי איריא דתני ריבה שמנה? ליתני ריבה לה שמן אלא הא קמ"ל, דאע"ג דהפריש לה שני לוגין.	רבא:																						!		יא.	
חסר לבונה.																								■	<	יא.
חסרה ועמדה על קורט אחד - פסולה, על שני קרטין - כשרה, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]																						◆	■	◇	יא.
על קורט אחד - כשרה, פחות מכאן - פסולה.	רבי שמעון:																						◆	■	◇	יא.
קומץ ולבונה שחסר כל שהוא - פסול	והתניא:																						■	?		יא:
תני: קורט לבונה שחסר כל שהוא - פסול.																							!			יא:
ואיבעית אימא: כאן בלבונה הבאה עם המנחה, כאן בלבונה הבאה בפני עצמה.																							!			יא:
ג' מחלוקת בדבר:	רבי יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:																							■	◇	יא:
קומץ בתחילה וקומץ בסוף	רבי מאיר סבר:																						◆	■	◇	יא:
קומץ בתחילה ושני קרטין בסוף	רבי יהודה סבר:																						◆	■	◇	יא:
קומץ בתחילה וקורט אחד בסוף	רבי שמעון סבר:																						◆	■	◇	יא:
ושלשתן מקרא אחד דרשו: (ויקרא ו) ואת כל הלבונה אשר על המנחה:																							■	■		יא:
עד דאיתא ללבונה דאיבעיה בהדי מנחה מעיקרא	רבי מאיר סבר:																						■	■	◇	יא:
כל - ואפי' חד קורט, את - לרבות קורט אחר	רבי יהודה סבר:																						■	■	◇	יא:
את לא דריש.	ורבי שמעון:																						■	■	◇	יא:
מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בפני עצמה - ד"ה קומץ בתחילה וקומץ בסוף, להכי איצטריך אשר על המנחה, דבהדי מנחה אין, בפני עצמה לא.	וא"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:																						■	■	◇	יא:
מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בבזיכין - דברי הכל שני קמצין בתחילה ושני קמצין בסוף.	וא"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:																						■	■	◇	יא:
פשיטא																							?			יא:
מהו דתימא: כיון דבהדי לחם אתיא, כאשר על המנחה דמא, קמ"ל.																							!	◇	יא:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא:													■	יא:
מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בפני עצמה - דברי הכל קומץ בתחילה וקומץ בסוף	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]											◇	■	יא:
וחד אמר: כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]											◇	■	יא:
חיסר לבונתה - פסולה.													■	יא: <
הא יתיר - כשרה													◇	יא:
יתיר - פסולה	והתניא:												?	יא:
כגון שהפריש לה שני קמציין.	רמי בר חמא:												!	יא:
הפריש לה שני קמציין ואבד אחד מהן, קודם קמיצה - לא הוקבעו, אחר קמיצה - הוקבעו.	ואמר רמי בר חמא:												◇	יא:
הפריש ארבעה קמציין לשני בויכין ואבדו שנים מהן, קודם סילוק בויכין - לא הוקבעו, לאחר סילוק בויכין - הוקבעו.	ואמר רמי בר חמא:												◇	יא:
הא תו למה לי? היינו הך													?	יא:
מהו דתימא: כיון דבריר קומץ דידה, כיון שהגיע זמנה לפורקה כמאן דפריקה דמיא, קמ"ל.													!	יא:
הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ, להקטיר קומצה בחוץ או כזית קומצה בחוץ, או להקטיר לבונתה בחוץ - פסול ואין בו כרת.													■	יא:
לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר, להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר, או להקטיר לבונה למחר - פיגול וחייבין עליו כרת.													■	יא:
זה הכלל: כל הקומץ או נותן בכלי, המוליד, המקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.													◇	יב:
כיצד קרב המתיר כמצותו? קמץ בשתיקה נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר בשתיקה, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כמצותו.													◇	יב:
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.													◇	יב:
מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.													■	יב:
לאכול כזית בחוץ כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.													■	יב:
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת, אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת	רבי יהודה:												◇	יב:
זה וזה פסול ואין בו כרת.	חכמים:												◇	יב:
לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן, וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה, מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול ולפיקינהו מידי מעילה?	איבעיא להו:												◇	יב:
אפילו לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא, אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא, לא מהני ליה הקטרה.	רב הונא:												!	יב:
אדרבה, אפי"ל דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דליתיה בפנים, אבל חסרון דאיתיה בפנים מהניא ליה הקטרה.	אמר ליה רבא:												◇	יב:
מנא אמינא לה?	רבא:												■	יב:
הקומץ את המנחה - לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ	דתנן:												◇	יב:
הקומץ את המנחה ולא תני או כזית	ותני רבי חייא:												◇	יב:
מ"ט לא תני או כזית? לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית, וכיון דבמתני כלי ובהילוך ובהקטרה לא מתני ליה או כזית, בשירים בקמיצה נמי לא תני													◇	יב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פיגול וחייבין עליו כרת	וקתני סיפא:											◇
אלמא מהניא להו הקטרה.												
לעולם לא מהניא, הא מני? ר"א היא	א"ל אביי:											◇
הקומץ, והלבונה, והקטרת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ - חייב	דתנן: [רבנן]											◇
פטר עד שיקטיר את כולו	רבי אלעזר:											◇
וכיון דבקמיצה לא מתני ליה או כזית מקומצה בחוץ, בשירים נמי לא מתני ליה או כזית.												◇
אי רבי אלעזר, האי להקטיר קומצה, להקטיר קומצה ולבונה מיבעי ליה												⚡
הקומץ והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ - חייב	דתנן: [רבנן]											◇
פטר עד שיקריב את שניהם	רבי אלעזר:											◇
לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא.												◇
ואיכפל תנא לאשמועינן קומץ דמנחת חוטא?												⚡
אין.												!
קומץ דמנחת חוטא הוא, ורבי אלעזר היא.	וכן כי אתא רב דימי א"ר אלעזר:											!
לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר רבא:											◇
(ויקרא כ"ד) קדש קדשים הוא, שאם נפרסה אחת מהן חלותיה - כולן פסולות	דתניא:											◇
הא יצאת - הני דאיכא גוואי כשרות												◇
מאן שמעת ליה דאמר: זריקה מועלת ליוצא? ר"ע היא, וקאמר: נפרסה לא.												◇
מי קתני הא יצאת? דלמא הא נטמאת הנך כשרות, מ"ט? דמרצה ציץ, אבל יצאת לא, ור' אליעזר היא	א"ל אביי:											⚡
אין זריקה מועלת ליוצא	דאמר: [רבי אליעזר]											⚡
ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני נמי יצאת, והאי דקתני נפרסה, הא קמ"ל, דאפי' נפרסה דאיתיה בפנים לא מהניא ליה הקטרה, אבל לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, אפי' חסרון נמי מהניא ליה הקטרה.												⚡
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.												■
טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - מצטרף												◇
לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר	והקתני רישא:											⚡
דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא												⚡
מאן תנא?												⚡
הא מני? ר"א היא	רבי ירמיה:											!
מחשבין מאכילת אדם ולאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם	דאמר: [רבי אלעזר]											!
הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	דתנן: [רבנן]											◇
פוסל.	רבי אלעזר:											◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אפי' תימא רבנן, לא תימא: הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אלא אימא: הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.	אביי:									!	◇	יב:
ומאי קמ"ל? הא בהדיא קתני לה:										ז		יב:
לאכול כזית בחוץ וכזית למחר, כזית למחר וכזית בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת	[תנן]									■	◇	יב:
הא תו למה לי? אי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול קמ"ל דמצטרף מרישא שמעת מינה, אי לאכול ולהקטיר, מדייקא דרישא שמעת מינה, דהשתא מה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אמרת: לא מצטרף, לאכול ולהקטיר מיבעיא?										ז	◇	יג:
אין, לאכול ולהקטיר איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: התם הוא דלא כי אורחיה קמחשב, אבל הכא דבהאי כי אורחיה קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף, קמ"ל.										!	◇	יג:
הדרן עלך כל המנחות											◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר, מודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת.	[מודה רבי יוסי]											■	ג
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	[רבי יוסי]											◆	ג
פיגול וחייבין עליו כרת.	הכמים:											◆	ג
מה שינה זה מן הזבח?	אמרו לו: [הכמים]											⚡	ג
שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה.	אמר להן: [רבי יוסי]											!	ג
למה לי למיתנא: מודה רבי יוסי בזו?												⚡	ג
משום דקא בעי למיתנא סיפא:												!	ג
להקטיר לבונתה למחר - ר' יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	[סיפא - רבי יוסי]											■	ג
מהו דתימא, טעמא דר' יוסי משום דקסבר: אין מפגלין בחצי מתיר, ואפ' רישא נמי, קמ"ל דבהא מודה.												!	ג
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת.	[רבי יוסי]											■	ג
אין מתיר מפגל את המתיר, וכן אתה אומר בשני בזיכי לבונה של לחם הפנים, שאין מתיר מפגל את המתיר.	ר"ל, אומר היה ר' יוסי:											■	ג
מאי וכן אתה אומר?												⚡	ג
מהו דתימא, טעמא דרבי יוסי בלבונה משום דלאו מינה דמנחה היא, אבל בשני בזיכי לבונה דמינה דהדדי בניהו - אימא מפגלי אהדדי, קמ"ל.												!	ג
ומי מצית אמרת טעמא דר' יוסי בלבונה לאו משום דלאו מינה דמנחה היא?												⚡	ג
מה שנא זו מן הזבח?	והא קתני סיפא, אמרו לו: [הכמים]											⚡	ג
הזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה	אמר להן: [רבי יוסי]											!	ג
מא אבהו מן המנחה: אינה בעינינו מנחה, ולא כ' היכי דמעכב לזו קומץ לשייט, וכמה זלאו מתקטרו קומץ לא מיתאכלי שירים ה"נ מעכב לה ללבונה, אלא אי בעי האי מקטר ברישא ואי בעי האי מקטר ורבנן?												!	ג
כי אמרינן אין מתיר מפגל את המתיר, ה"מ היכא דלא איקבעו בחד מנא, אבל היכא דאיקבעו בחד מנא כחד דמי.	[רבנן]											!	ג
ליקוט לבונה בור - פסול.	רבי ינאי:											■	ג
מ"ט?												^	ג
משום הולכה נגעו בה	רבי ירמיה:											!	ג
הולכה שלא ברגל שמה הולכה, והולכה בור - פסולה.	קסבר: [רבי ינאי]											!	ג
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר	רב מרי: אף אנן נמי תנינא:											■	ג
בשלמא קומץ היינו שוחט, מוליך נמי היינו מוליך, מקטיר היינו זורק, אלא נותן בכלי מאי קא עביד?												⚡	ג
אילימא משום דמי לקבלה												!	ג
מי דמי? התם ממילא, הכא קא שקיל ורמי?												⚡	ג
אלא משום דכיון דלא סגיא ליה דלא עבד לה עבודה חשובה היא, על כרחיך משוי לה כקבלה												!	ג
ה"נ כיון דלא סגיא לה דלא עבד לה עבודה חשובה היא, על כרחיך משוי לה כי הולכה												■	ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, לעולם דדמי לקבלה, ודקא קשיא לך: התם ממילא, הכא קא שקיל ורמי: מכדי תרווייהו קדושת כלי הוא, מה לי ממילא, מה לי קא שקיל ורמי.											◊	יג.
שחט שני כבשים לאכול אחת מן החלות למחר, הקטיר שני בזיכין לאכול אחד מן הסדרים למחר, רבי יוסי אומר: אותו החלה ואותו הסדר שחישב עליו - פיגול וחייבין עליו כרת, והשני פסול ואין בו כרת	[רבי יוסי]										◊	יג.
זה וזה פיגול וחייבין עליו כרת.	הכמים:										◊	יג.
פיגל בירך של ימין - לא נתפגל הירך של שמאל	רב הונא, אומר היה רבי יוסי:										◊	יג.
מאי טעמא?											^	יג.
איבעית אימא: סברא, ואיבעית אימא: קרא.											■	יג.
איבעית אימא סברא, לא עדיפא מחשבה ממעשה הטומאה, אילו איטמי חד אבר, מי איטמי ליה כוליה?											■	יג.
ואיבעית אימא קרא, (ויקרא ז') והנפש האוכלת ממנו עונה תשא, ממנו - ולא מחבירו.											■	יג.
לעולם אין בו כרת עד שיפגל בשתיהן בכזית	איתביה רב נחמן לרב הונא:										◊	יג.
בשתיהן אין, באחת מהן לא											◊	יג.
מני?											^	יג.
אילימא רבנן											!	יג.
אפילו באחת מהן נמי											◊	יג.
אלא פשיטא רבי יוסי											!	יג.
אי אמרת בשלמא חד גופא הוא, מש"ה מצטרף, אלא אי אמרת תרי גופי גינהו, מי מצטרפי?											◊	יג.
הא מני? רבי היא											!	יג.
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבריו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר	דתניא: [רבי]										!	יד.
טעמא דאמר חצי חצי, אבל אמר כזית משתיהן - מצטרף.											!	יד.
ורבי אליבא דמאן?											^	יד.
אי אליבא דרבנן											!	יד.
אפי' באחת מהן נמי											◊	יד.
אי אליבא דר' יוסי											!	יד.
הדרא קושיין לדוכתיה											◊	יד.
לעולם אליבא דרבנן, ולא תימא: עד שיפגל בשתיהן, אלא אימא: עד שיפגל בשניהן, ואפילו באחת מהן, ולאפוקי מדר' מאיר											!	יד.
מפגלין בחצי מתיר	דאמר: [רבי מאיר]										!	יד.
קמ"ל דלא.											!	יד.
אי הכי, מאי לעולם? אי אמרת בשלמא בשתיהן ובשניהן ורבי יוסי היא, ולאפוקי מדר"מ ומדרבנן קאתי, היינו דקאמר לעולם, אלא אי אמרת רבנן ולאפוקי מדר"מ, מאי לעולם?											◊	יד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל, כיצד? היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ להזות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים, היה עומד בפנים ואמר הריני מזה ע"מ להקטיר אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ, היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ לשפוך שיריים	ועוד, הא אמר רב אשי: ת"ש, רבי אומר משום רבי יוסי:											יד.	
לאיפגולי מאי?													יד.
אילימא לאיפגולי דם													יד.
דם מי מיפגל?													יד.
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת נסכים, ומנחת כהן משיח, והדם	והתנן												יד.
אלא פשיטא לאפגולי בשר													יד.
השתא ומה התם דלא חשיב ביה בבשר גופיה, א"ר יוסי: מיפגל, הכא דחשיב ביה בזבח גופיה, לא כ"ש דפיגל בירך ימין פיגל בירך שמאל													יד.
הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר, מודה רבי יוסי בזו שפיגל והייבין עליו כרת להקטיר קומצה	ועוד, האמר רבינא: תא שמע:												יד.
לאיפגולי מאי?													יד.
אילימא לאיפגולי קומץ													יד.
קומץ מי מיפגל?													יד.
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ כו'	והתנן:												יד.
אלא פשיטא לאיפגולי שיריים													יד.
השתא ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה מיפגלי, הכא דחשיב בהו בזביחה גופיה לא כ"ש													יד.
ה"ש דרבי יוסי, הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין, גוף אחד דמעכבי אהדיד, שני גופין דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא, ערבינהו - מתערבין, דהכתוב עשאן גוף אחד, פלגינהו - מיפלגי, דהכתוב עשאן שני גופין.	אלא א"ר יוחנן:												יד:
פיגל בלחמי תודה, מהו? במנחת מאפה, מהו?	בעי רבי יוחנן:												יד:
וכן אתה אומר בלחמי תודה, וכן אתה אומר במנחת מאפה.	תנא ליה רב תחליפא ממערבא:												יד:
בשעת שחיטה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה חישב לאכול חצי זית - פיגול, מפני ששחיטה וזריקה מצטרפין.	ת"ר:												יד:
שחיטה וזריקה דתרווייהו מתירין - אין, קבלה והולכה - לא	איכא דאמרי:												יד:
הנך דמרחקן, וכ"ש הני דמקרבן.	ואיכא דאמרי:												יד:
איני?													יד:
ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול: שחיטה וזריקה, קבלה והולכה	והא תני לוי:												יד:
ל"ק: הא רבי, הא רבנן	רבא:												יד:
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבריו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר.	דתניא: [רבי]												יד:
אימר דשמעת ליה לרבי - חצי מתיר וחצי אכילה, כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה?	א"ל אביי:												יד:
ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה, לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה, דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזר: ר' יוסי גזר	רבא בר רב חנן לאביי:												יד:
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	דתנן: [רבי יוסי]												יד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פיגול וחייבין עליה כרת	חכמים:		◆		⚡							◊	יד:
ורבנן נמי גזרי					⚡								יד:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]		◆		⚡							◊	יד:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:		◆		⚡							◊	יד:
הכי השתא, בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה, רבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא, ולבונה אטו לבונה הבאה בבזיכין, כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו, בוך אטו בוך חבירו, אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דליקום וליגזר.	א"ל: [אביי]				!							◊	יד:
הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא					■								יד:
במנחת חוטא ומנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליה כרת, שהקומץ הוא המתיר	דקתני טיפא: מודים חכמים לר"מ:		■		■								יד:
הא למה לי למיתנא כלל? פשיטא, מי איכא מתיר אחרנא?					⚡								יד:
אלא לאו הא קמ"ל, דטעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה.					!								יד:
נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים - רבי יהודה אומר: שניהם יצאו לבית השריפה, שאין קרבן ציבור חלוק	[רבי יהודה]											◆	יד:
הטמא בטומאתו, והטהור יאכל.	חכמים:											◆	יד:
מחלוקת לפני זריקה, אבל לאחר זריקה - דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל.	רבי אלעזר:											◆	יד:
ולפני זריקה במאי פליגי?												^	יד:
בציץ מרצה על אכילות קא מפלגי	רב פפא:											!	יד:
הציץ מרצה על אכילות	רבנן סברי:										◆	!	טו:
אין הציץ מרצה על אכילות.	רבי יהודה סבר:										◆	!	טו:
והא עולין, דהציץ מרצה על העולין, ופליגי	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:											⚡	טו:
נטמא אחד מן הבזיכין - רבי יהודה אומר: שניהם יעשו בטומאה, לפי שאין קרבן ציבור חלוק	דתניא: [רבי יהודה]											◆	טו:
הטמא בטומאתו והטהור בטהרתן	חכמים:											◆	טו:
אפילו שבט אחד טמא וכל השבטים טהורין - יעשו בטומאה, לפי שאין קרבנות ציבור חלוק	ועוד, אמר רב אשי: ת"ש, רבי יהודה:											⚡	טו:
והכא מאי הציץ מרצה איכא?												⚡	טו:
נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרין - רבי יהודה אומר: שניהם יצאו לבית השריפה, לפי שאין קרבן ציבור חלוק	ועוד, האמר רבינא: ת"ש: [רבי יהודה]											◆	טו:
הטמא בטומאתו והטהור יאכל	חכמים:											◆	טו:
ואם איתא, לפי שאין הציץ מרצה על אכילות מיבעי ליה												⚡	טו:
תלמוד ערוך הוא בפיו של רבי יהודה, שאין קרבן ציבור חלוק.	אלא א"ר יוחנן:											!	טו:
התודה מפגלת את הלהם, והלהם אינו מפגל את התודה.												■	טו:
כיצד? שחט את התודה לאכול ממנה למחר - היא והלהם מפוגלין, לאכול מן הלהם למחר הלהם מפוגל והתודה אינה מפוגלת.												◆	טו:
הכבשים מפגלין את הלהם, והלהם אינו מפגל את הכבשים.												■	טו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כיצד? השוחט את הכבשים לאכול מהן למחר - הם והלחם מפוגליו, לאכול את הלחם למחר - הלחם מפוגל והכבשים אינן מפוגליו.													■
מ"ט?													^
אילימא משום דרב כהנא													!
מנין ללחמי תודה שנקראו תודה? שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה חלות	דאמר רב כהנא:												■
אי הכי איפכא נמי													ז
הא לא קשיא, לחם איקרי תודה, תודה לא איקרי לחם													!
הכבשים מפגליו את הלחם והלחם אינו מפגל את הכבשים	אלא הא דקתני:												■
לחם היכא אשכחן דאיקרי כבשים?													ז
אלא היינו טעמא, לחם גלל תודה ואין תודה גלל דלחם, לחם גלל דכבשים ואין כבשים גלל דלחם.													!
וצריכי, דאי אשמעינן תודה, התם הוא דכי מפגל בלחם לא מפגלא תודה, משום דלא הווקקו זה לזה בתנופה, אבל כבשים הווקקו זה לזה בתנופה, אימא כי מפגל בלחם ליפגלי נמי כבשים, צריכא.													■
השוחט את התודה לאכול כזית ממנה ומלחמה למחר, מהו? לאיפגולי תודה לא מיבעיא לי, השתא כולו מלחמה לא מיפגלא, ממנה ומלחמה מיבעיא? כי קא מיבעיא לי - לאיפגולי לחם, מי מצטרפה תודה לאיפגולי ללחם או לא?	בעא מיניה ר"א מרב:												^
אף בזו, הלחם מפוגל והתודה אינה מפוגלת.	אמר ליה: [רב]												!
ואמאי? לימא קל וחומר, ומה המפגל אין מתפגל, הבא לפגל ולא פיגל אינו דין שלא יתפגל													ז
ומי אמרינן קל וחומר כי האי גוונא?													ז
מעשה באחד שזרע כרמו של חבריו סמדר, ובא מעשה לפני חכמים, ואסרו את הזרעים והתירו את הגפנים	והתניא:												■
ואמאי? לימא קל וחומר הוא, ומה האוסר אינו נאסר, הבא לאסור ולא אסר אינו דין שלא יתאסר													ז
הכי השתא, התם קנבוס ולוף אסרה תורה, שאר זרעים מדרבנן הוא דאסירי, האי דעבדי איסורא קנסוה רבנן, האי דלא עבדי איסורא לא קנסוה רבנן, אבל הכא לימא ק"ו.													!
ואיכא דמתני לה אכבשים:													■
השוחט את הכבשים לאכול כזית מהן ומלחמן, מהו? לאיפגולי כבשים לא קא מיבעיא לי, השתא כולו מלחם לא מפגלי, מהן ומלחמן מיבעיא? כי קא מיבעיא לי - לאיפגולי לחם, מי מצטרפי כבשים לאיפגולי ללחם או לא?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:												^
אף בזו, הלחם מפוגל והכבשים אינן מפוגליו.	אמר ליה: [רב]												!
ואמאי? לימא ק"ו, ומה המפגל אינו מתפגל, הבא לפגל ולא פיגל אינו דין שלא יתפגל													ז
ומי אמרינן ק"ו כי האי גונא?													ז
מעשה באחד שזרע כרמו של חבריו סמדר וכו'	והתניא:												■
ואמאי? לימא ק"ו, מה האוסר אינו נאסר, הבא לאסור ולא אסר אינו דין שלא יתאסר													ז
הכי השתא, התם קנבוס ולוף אסרה תורה, שאר זרעים מדרבנן הוא דאסירי, האי דעבדי איסורא קנסוה רבנן, דלא עבדי איסורא לא קנסוה רבנן, אבל הכא לימא ק"ו.													!
מאן דמתני לה אתודה, כל שכן אכבשים ומאן דמתני לה אכבשים, כבשים הוא הווקקו זה לזה לתנופה, אבל תודה דלא הווקקו זה לזה בתנופה - לא.													■
השוחט את הכבש לאכול כזית מחבירו למחר, מהו? חבירו כבש משמע ולא מפגל, או דלמא לחם משמע ומפגל ליה?	רבה זוטי בעי לה הכי, בעא מיניה ר' אלעזר מרב:												^
תניתוה:	אמר ליה: [רב]												!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרים	[תנן]										■	!	◇	טו:	
אלמא חבירו כבש משמע													!		טז:
דלמא דפריש ואמר חבירו כבש.												⚡	◇		טז:
הזבח מפגל את הנסכים משקדשו בכלי, דברי ר"מ, והנסכים אינן מפגלים את הזבח.														■	טז:
כיצד? השוחט את הזבח לאכול ממנו למחר - הוא ונסכיו מפוגלין, להקריב נסכיו למחר - הנסכים מפוגלין, הזבח אינו מפוגל.														■	טז:
נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול, מפני שדם הזבח מתירן לקרב, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]													■	טז:
והלא אדם מביא זבחו היום ונסכיו עד י' ימים	אמרו לו רבי מאיר:												⚡	■	טז:
אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח	אמר להן: [רבי מאיר]											!		■	טז:
אפשר לשנותו לזבח אחר.													⚡		טז:
קסבר ר"מ: הוקבעו בשחיטה כלחמי תודה.	רבא:												!	◇	טז:
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, מפני שדם אשם מתירו לבהונות, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]													■	טז:
והלא אדם מביא אשמו היום ולוגו מיכן ועד י' ימים	אמרו לו רבי מאיר:												⚡	■	טז:
אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם	אמר להן: [רבי מאיר]												!	■	טז:
אפשר לשנותו לאשם אחר.													⚡		טז:
קסבר רבי מאיר: הוקבעו בשחיטה כלחמי תודה.	רבא:												!	◇	טז: